

ORA ZERO

Raul Constantinescu

ORA ZERO

O nouăveche lume apare pe ape...
mii de ochi guri vin să se-adape
cu trupul și sângele nouvechiului zeu
revenit din căzut găunos empireu,
doar prin punct privește-n afară
când se naște-nlăuntru afară,
deasupra se cască enormă o gură
fără ochi frunte nici vis de figură
demoni mii roiesc peste gloate
de peste tot în lanțuri înnegurate
de ceea ce apare zi de zi ceas de ceas,
în lumină nimic nu a rămas...
e-o oarbă cădere-n hăul sortii
unde radamante judecă morții,
cei ce n-au dumnezeu nici lege
azi sfâșie lumi în fărădelege
strâmbe negre guri minți nulnule
de rătăcite vieți somnambule,
dintre lumi zic ei cea mai bună
nici seva nu curge, nici aerul sună...
nu e născând acolo vreo înviere,
moartea lor aurită n-o cere...